

Χαλκοκονδύλη 31 - ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 2124607 - Fax : 2105240790

Τηλ. Επικοινωνίας: 6937883012
Ν.Μπόκαρης

23/4/2013

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι Δασικοί Υπάλληλοι (Δασολόγοι-Δασοπόνοι & Δασοφύλακες), καλούνται να αντιμετωπίσουν σε όλη τη χώρα περιστατικά δασικών και αγροτικών παραβάσεων, να προστατέψουν και να διαχειριστούν αειφορικά τα δασικά οικοσυστήματα και να συλλέξουν, στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη σύνταξη των δασικών έργων και εργασιών. Τα καθήκοντα και οι εργασίες αυτές, επιβάλλουν την παρουσία τους στην ύπαιθρο και μάλιστα κάτω από επικίνδυνες και επαχθείς συνθήκες.

Στο πλαίσιο αυτό, (που δεν είναι και το πλέον ελκυστικό για τους εργαζόμενους) και παρά την αναγνώριση των δυσκολιών του έργου των δασικών Υπηρεσιών, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που διάφοροι φορείς ή φυσικά πρόσωπα καταφέρονται εναντίον τους ασκώντας αρνητική κριτική για τη δυνατότητα ανταπόκρισης τους, στο δύσκολο και πολύπλευρο (από πλευράς αρμοδιοτήτων) έργο που τους έχει ανατεθεί.

Την ίδια στιγμή βιώνουμε όλοι μας, σαν εργαζόμενοι, αυτό το κλίμα τρόμου που καλλιεργείται τελευταία και απαιτεί «θυσίες» αθώων και ενόχων με ασήμαντες ή και ανύπαρκτες αφορμές, προκειμένου να ικανοποιηθεί η απαίτηση της Τρόικας για απολύσεις 15.000 υπαλλήλων.

Οι Ενώσεις μας καταγγέλλουν το γεγονός, ότι η πολιτεία αντί να στηρίξει τις Δημόσιες Υπηρεσίες και τους εργαζόμενους σε αυτές, στην πράξη τους εγκαταλείπει, υποβαθμίζοντας το ρόλο τους, αγνοώντας το μέγεθος του έργου που είμαστε υποχρεωμένοι από το Σύνταγμα και τους νόμους να εκτελέσουμε (Δασική προστασία και Αγροτική Ασφάλεια) και καλλιεργώντας (αν μη τι άλλο και ενισχύοντας), την υποστελέχωση που η ίδια έχει προκαλέσει, με τις αθρόες αποχωρήσεις και το φόβο που έχει σπείρει, για κάθε πράξη η πρωτοβουλία που αναλαμβάνεται στα πλαίσια των καθηκόντων μας.

Οι συνάδελφοί μας (Δασολόγοι, Δασοπόνοι & Δασοφύλακες) :

- Καλούνται να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους σε ένα καθεστώς τρόμου και διαρκών απειλών, από κάθε πλευρά, μετά την ισχύ του νέου πειθαρχικού κώδικα
- Μετατράπηκαν όλοι σε εν δυνάμει «επίορκους» αφού αρκεί μια απλή και ανυπόστατη καταγγελία, για να περιπλέξει τον καθένα μας σε περιπέτειες .
- Αναλαμβάνουν το βάρος εκτέλεσης πολλαπλάσιων καθηκόντων και αρμοδιοτήτων, (αγροτική ασφάλεια και νέα δασικά αντικείμενα) χωρίς καμιά πρόβλεψη για την ενίσχυση, την εκπαίδευση και την εργασιακή τους ασφάλεια.
- Κατηγορούνται αναίτια, όπως στην περίπτωση των Δασικών χαρτών, για την αποτυχία του «μεγαλόπνοου» σχεδιασμού, άλλων φορέων.

- Καλούνται να στηρίξουν το έργο της δασοπροστασίας με ένα πρόχειρο οργανόγραμμα των δασικών Υπηρεσιών που είναι κυριολεκτικά σχεδιασμένο «στο πόδι».
- Αντιμετωπίζουν τα καθήκοντα και τις ευθύνες τους, μέσα σε τραγικές συνθήκες δημοσιονομικής ένδειας που έχουν επιβληθεί από το πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθερότητας, χωρίς τεχνικά μέσα, χωρίς οικονομικούς πόρους και χωρίς τη δυνατότητα να μετακινούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους, μέσα στα δάση.

Για κανένα από τα προαναφερόμενα η ευθύνη δεν ανήκει στους εργαζόμενους. Η ευθύνη είναι μόνο πολιτική και σε αυτό το επίπεδο θα πρέπει να αναζητηθεί και ιδίως στις επιλογές των τελευταίων Κυβερνήσεων που οδήγησαν στην περιθωριοποίηση και τη διοικητική υποβάθμιση τον Τομέα .

Τα παραπάνω έχουν σημασία ιδιαίτερα σήμερα, που, λόγω της οικονομικής κρίσης, η εμφάνιση παραβατικών φαινομένων είναι ιδιαίτερα αυξημένη (λαθροουλοτομίες, αγροτικές και δασικές παραβάσεις) και **οι δασικοί υπάλληλοι έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με κινδύνους κατά της ζωής τους** ενώ και τα φαινόμενα βιαιοπραγιών σε βάρος τους αυξάνονται.

Οφείλει η πολιτεία (εκτός από αυστηρούς νόμους και επικοινωνιακές ανακοινώσεις) **να αναλάβει τις ευθύνες της** και να πάρει μέτρα για να προστατέψει τη δημόσια περιουσία (δασική και αγροτική) εκπληρώνοντας τη συνταγματική της υποχρέωση, **να προστατέψει ή ίδια την πολιτιστική μας κληρονομιά και τα δασικά οικοσυστήματα, οργανώνοντας τις αρμόδιες Δημόσιες Υπηρεσίες.**

Υπενθυμίζουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι τα δάση στη χώρα μας είναι δημόσιος πόρος και κοινωνικό αγαθό και η υποχρέωση να προστατευθούν είναι υποχρέωση κυρίως του κράτους και όχι ιδιωτικών φορέων ή πολιτών, που στις περισσότερες περιπτώσεις ενδιαφέρονται μόνο για το πρόσκαιρο (δικό τους) κέρδος .

Για όλα τα παραπάνω:

Ζητάμε να ληφθούν μέτρα για την προστασία των εργαζομένων από κάθε κακόβουλη ή υστερόβουλη ενέργεια, που βρίσκει ευνοϊκό έδαφος στο πειθαρχικό δίκαιο και στη στοχοποίηση των εργαζομένων και καλλιεργήθηκε συστηματικά από τα ΜΜΕ .

Ζητάμε να καταργηθεί η παράλογη και απαράδεκτη για τις Δασικές Υπηρεσίες ρύθμιση του νόμου **3833/10 (40/A')** που περιορίζει τη δυνατότητα μετακίνησης στους Δασικούς υπαλλήλους, να επιτελέσουν το καθήκον τους μέσα στα δάση.

Όταν το ίδιο το κράτος περιορίζει την μετακίνηση των δημόσιων λειτουργών μέσα στα δάση κάτω από τις 60 μέρες το έτος, πώς είναι δυνατόν να ζητούνται ευθύνες από τους Δασικούς Υπαλλήλους του για την ελλειμματική παρουσία μέσα στα δασικά οικοσυστήματα;

Όταν στους υπαλλήλους δεν καταβάλλονται οι δεδουλευμένες αποδοχές, πώς είναι δυνατόν να λειτουργήσει ο κρατικός μηχανισμός με αποτελεσματικότητα;

Όταν ακόμη και τα καύσιμα των κρατικών αυτοκινήτων είναι περιορισμένα και μειώνονται στο ελάχιστο οι κινήσεις, πώς είναι δυνατόν να εξυπηρετηθούν οι πολίτες και να κινηθεί αποτελεσματικά ο κρατικός μηχανισμός;

Όταν σε περιπτώσεις μεγάλης ανάγκης δασικοί υπάλληλοι κινηθούν εκτός έδρας, με κρατικά οχήματα, πάνω από τις προβλεπόμενες 60 ημέρες (ακόμη και αδαπάνως) πώς

διασφαλίζονται σε περίπτωση ατυχήματος ή εκδήλωσης περιστατικού βιαιοπραγίας σε βάρος τους;

Εναντίον ποιού θα στραφεί, σε περίπτωση ελέγχου, το Σώμα Ελεγκτών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης στις παραπάνω περιπτώσεις ;

Πώς θα προστατευτούν οι Δασικοί υπάλληλοι εάν κάποιος πολίτης, στον οποίο δεν αρέσει το αποτέλεσμα μιας διοικητικής πράξης, ακόμη και της ενδικοφανούς διαδικασίας της πράξης χαρακτηρισμού, προσφύγει δικαστικά για να ακυρώσει την πράξη (και να εκδικηθεί ταυτόχρονα το δημόσιο υπάλληλο που έκανε σωστά τη δουλειά του και ζει με το φοβικό σύνδρομο της άδικης κατηγορίας) κ.α.;

Πόσο δίκαιο είναι με μια υπεραπλούστευση της «πειθαρχικής διαδικασίας» να καταργούμε το τεκμήριο της αθωότητας και να αρνούμαστε σαν κοινωνία το δικαίωμα της υπεράσπισης ή να επιβάλλουμε αυστηρά διοικητικά μέτρα χωρίς την απολογία ή την προγενέστερη ακρόαση του κατηγορούμενου ;

Μήπως οδηγούμε με όλα αυτά τις δημόσιες αρχές και κατ επέκταση το κράτος μας σε πλήρη παράλυση;

Οι δασικοί υπάλληλοι (Δασολόγοι – Δασοπόνοι & Δασοφύλακες), διενεργούν καθημερινά καθήκοντα και ελέγχους που σχετίζονται με την προστασία της δημόσιας περιουσίας, του φυσικού περιβάλλοντος και του δημόσιου συμφέροντος.

Είναι βέβαιο ότι οι ελεγχόμενοι (φυσικά ή νομικά πρόσωπα) έχουν σημαντικά οικονομικά συμφέροντα, που πολλές φορές, συχνά κατά παράβαση και της κείμενης νομοθεσίας, έρχονται σε αντίθεση με την έννοια του δημοσίου συμφέροντος. Δυστυχώς δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που οι «θιγόμενοι», στρέφονται διοικητικά ή δικαστικά κατά των Δασικών Υπαλλήλων, είτε για να ακυρώσουν τελικά τις δυσμενείς για αυτούς διοικητικές πράξεις, είτε για να τύχουν ευνοϊκότερης μεταχείρισης μέσω του εκφοβισμού των υπαλλήλων, είτε ακόμη και για λόγους εκδίκησης.

Καλούμε την ΠΟΓΕΔΥ , τις λοιπές ομοσπονδίες εργαζομένων στον Τομέα και την ΑΔΕΔΥ να πάρουν θέση για αυτά τα ζητήματα και να πιέσουν την Κυβέρνηση για να στηρίξει το έργο και το χαρακτήρα των Δασικών Υπηρεσιών.

Καλούμε την Κυβέρνηση να αποκαταστήσει τη δυνατότητα λειτουργίας του Δημοσίου οριοθετώντας άμεσα και με σαφήνεια το εύρος εφαρμογής των πειθαρχικών διατάξεων, στηρίζοντας τη λειτουργία των υπηρεσιών και αποκαθιστώντας με δίκαιο τρόπο και για τους υπαλλήλους αλλά και για την ελληνική διοίκηση, ένα αξιόπιστο και εφαρμόσιμο πειθαρχικό δίκαιο .

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ